

Clerus Sæcularis Et Regularis

Seu Decretalium Gregorij IX. Pont. Max. Liber III ; Brevi Methodo ad dissentium utilitatem expositus, In quo præcipuæ circa Materiam hujus Libri tertij, quæ tum in Theoria, tum in Praxi occurunt, difficultates solvuntur, allatis etiam contrà sentientium fundamentis, & hororum solutionibus

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1726

VD18 13510800-001

§. I. De Clericis minoribus Matrimonia ineuntibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75021](#)

TITULUS III.

De Clericis Conjugatis.

ACtum est præcedente Titulo de illicita cohabitatione Clericorum cum mulieribus; nunc de alia, Jure Divino, & naturali licita per Matrimonium, quod pariter prohibitum est Clericis, cum simul Divinis obsequijs, & carnalibus voluptatibus, ac desiderijs vacare non

poffint. Quia verò non eodem rigore, nec indiscriminatum omnibus Clericis conubia ab Ecclesia sunt interdicta, hinc distinguendum inter Clericos in Minoribus solum Ordinibus constitutos, & inter eos, qui Majoribus initiati sunt. Quare fit

S. I.

De Clericis Minoribus Matrimonia ineunibus.

SUMMARIUM.

1. Clericus in Minoribus constitutus Matrimonium potest contrahere.
2. Sed eo contracto, ad Beneficia Ecclesiastica obtinenda fit incapax.
3. Ita, ut eidem etiam non proficit Regula de triennali possessione.
4. 5. 6. Ante obtenta amittit ipso Jure.
7. Si sponsalia de presenti, seu Matrimonium contraxerit, et si ratum solummodo,
8. Et intelligi hoc debet de quibusvis Juribus ad Beneficia.
9. 10. Item de Pensionibus, assignatis titulo Clericali.
11. 12. 13. 14. Si Matrimonium ex aliquo defectu nullam sit, privatio hæc non inducitur.
15. 16. 17. Cum Clerico conjugato ad Beneficia obtinenda, vel retinenda dispensare solus Pontifex potest.

similes casus, in quibus est eadem ratio.

Quæritur 1. an Clerici, qui in Minoribus Ordinibus tantum constituti sunt, dimisso Clericatu, Matrimonium possunt contrahere, & si possunt, an possint omnes? Rationem dubitandi facit can. 25. Apostolorum, ubi dicuntur *Lectores*, & *Cantores* tantum, si velint, *nuptias contrahere posse*, ex quo sequi videtur, quod Acolythis id non sit permisum.

Sed Juris certi, & indubitati est, id licitum esse Clericis his, in quounque Ordine minore sint constituti; ita enim aperte constat ex can. *siqui 3. can. placuit 13. & can. seq. dif. 32. can. quia tua 8. ¶ sicuti vero caus. 12. q. 1. c. sicuti 1. b. tit.*

Proceditque hoc, etiam si is, qui Ordines minores suscipit, eos suscipiat, existimans, etiam ipsis annexum esse Votum solenne continentia, ut rectè notat Pirk. l. 4. tit. 6. n. 4. Ratio est, quia talis non intendit per se, & principaliter Votum Castitatis emittere, sed solum quatenus illud annexum putabat Ordinibus minoribus; cum ergo non sit annexum, nullo Voto obligatus erit.

Neque obstat can. cit. dicendum enim, quod in eo, & similibus Canonibus Lectorum, & Cantorum appellazione continantur omnes Clerici inferiores Subdiacono, ut sic Jura Juribus concordentur. Et esto, hoc dici non possit, est tamen eadem de omnibus ratio. Nec scrupulum movere debet dictio *Tantum haec enim, ut ex Everhardo advertit Sanch. l. 7. de Matr. D. 31. n. 6. ita excludit extranea, & dissimilia, ut includat*

Verum hoc non obstante, dicendum est, Clericos etiam minores, si uxores duixerint, ad Beneficia Ecclesiastica obtinenda redditos esse inhabiles, & si quæ antea obtinuerint, ijs esse privatos. Consentient in hoc omnes, nemine discrepante, ut testis est Sanch. l. 7. de Matr. D. 42. n. 14. & patet ex c. *sicuti 1. c. quod a te 3. & c. diversis 5. b. tit.* Ratio est, quia Clericus conjugatus in omnibus habetur ut Laicus, exceptis casibus expressis c. un. b. tit. in 6. fed Laicus non est capax Beneficij Ecclesiastici c. *cum adeo 17. de rescript.*

Additur c. *diversis cit. triplex alia congruentia.* 1. quia in Clericorum *conversione Cithara cum Psalterio male concordat*, i. e. Laicalis conversatio cum Clericali ministerio, ut explicat Gloss. in c. cit. V. *Cithara.* 2. quia qui alligatus est uxori, ut Apostolus loquitur, cogitat, quomodo placeat uxori, & sic divisus est, quasi in duo, ac minus aptus ad serviendum Ecclesie. 3. quia per tales rerum Ecclesiasticarum substantia perire solet; periculum enim est, ne ea, quæ Ecclesia sunt, filii, ac nepotibus

lat-

largiantur. Hinc merito c. si qui b. tit. in princ. statuitur, ut ejusmodi Clerici, si Matrimonium contrarerit, per Ecclesiastica Censuram compellantur ad Beneficia Ecclesiastica, si quæ habuerint, relinquenda.

3. Estque hoc ita verum ut etiam ipsis non prosit *Regula de triennali possessione*, quā prohibetur is, quādiū possedit Beneficium, potea super ea possessione molestari, licet illā regulā juventur etiam inhabiles, ut Excommunicati, Irregulares. *Ratio differentiae est*, quid Excommunicatus, & Irregularis non sit omnino incapax Beneficij; quamvis enim illud eo tempore obtinere non possint, at antea obtento non privantur, sed retinere illud possunt: at vero Clericus conjugatus, quia, ut dixi, in omnibus habetur pro Laico, hoc ipso incapax redditus est ad Beneficium Ecclesiasticum tam acquirendum, quam retinendum.

Ad textum in Ratione dubitandi allatum, ut cum communi eundem explicat Sanch. l. 7. de Mair. D. 42. n. 19. fin. dicendum ea Jura postea correcta, vel intelligenda esse de stipendio temporali, quod ex miseratione ad sublevandam inopiam, vel ob laborem, & ministerium Ecclesie ab ipsis exhibitum eisdem assignatur.

4. Queritur 3. an Clerici minores, si Matrimonium contrahant, Beneficia Ecclesiastica amittant ipso Jure, an vero solum per sententiam Judicis ijsdem privandi sint? Posteriori nonnulli tenent cum Carrer. l. 3. de sponsal. c. 3. & Rodriq. *Sunn.* tom. 1. c. 123. n. 1. edit. 2. ex quorum sententia, ut tali causa inducatur actualis privatio, requiritur sententia Judicis condemnatoria. Fundantur 1. textu c. si qui 1. c. quod à te 3. b. tit. ubi dicitur, Si Clerici infra Subdiaconatum uxores acceperint, ipsos ad relinquenda Beneficia Ecclesiastica compellendos, usque privandos esse. igitur non sunt privati ipso Jure, & facto; nam verba compellere, privare, spoliare Eccl. sententiam Judicis primum ferendam denotant. 2. quis ab initio sit habilis ad Beneficium obtinendum, illud non perdit, et si postea fiat inhabilis e. g. Irregularis. cum ergo Clericus in minoribus tempore, quo obtinuit Beneficium, fuerit inhabilis, non perdit illud ratione conjugij subsequentis, per quod inhabilis fit ad obtinendum. 3. concubinarij ante sententiam, saltem declaratoriam criminis, ut n. 13. tit. p. 2. dixi, non tenentur restituere fructus, nec alij Clerici cedere Beneficijs, quæ amiserunt ob alia crimina arg. c. cum secundum 19. de Heret. in 6. 4. mō communis sententia habet non vacare Beneficium ante sententiam, quamvis Canon statuat, ipso Jure amitti, addatque clausulam *Absque alia declaratione*.

Sed his non obstantibus, dicendum, ab hujusmodi Clericis, si Matrimonium, saltem validè, ineat, Beneficia Ecclesiastica

ante obtenta ipso Jure, & facto amitti: & hinc 1. si ita privatus Beneficio reditus ex eodem aliquos percepit, restituere illos tenetur à die, quo contraxit Matrimonium. 2. si illud permutet, vel resignet in favorem alterius, postquam Matrimonium ita contraxit, permutatio, vel resignatio nulla est. 3. ipsum Beneficium, post contractum Matrimonium, tanquam vacans, ab alio impetrari, & huic saltem quoad titulum validè conferri potest. Ita Glossa in c. 1. b. tit. V. relinquenda, Joan. Andr. ibid. n. 6. Abb. n. 4. Alegon. in *Gloss.* Imol. n. 4. & 5. Gonzal. in c. 5. tit. eodem n. 2. Sequuntur Garc. p. 11. de Benef. c. 8. n. 1. Leff. l. 2. c. 34. n. 112. Sanch. l. 7. de Matr. D. 42 n. 4. Barb. de Offic. Episc. alleg. 57. n. 202. Vallen. de Benef. l. 1. tit. 19. n. 2. Honor. hic n. 2. Zoes. n. 15. Pirk. n. 11. König n. 10. Wiest. n. 4. Ratio est, quia Matrimonium validum est incompatibile cum Beneficio Ecclesiastico, ac proinde, cum Clericus sciat, vel scire debeat, quid simul Beneficium retinere, & uxorem habere non possit, hoc ipso, quid uxorem duxerit, censetur tacite, & ipso facto renuntiatae Beneficio suo. Conf. quia sub ea tacita conditione confertur Clerico Beneficium, ne statum incompatibilem assumat, si Beneficium retinere velit, talis status est Matrimonij. ergo eo assumpto, hoc ipso, tanquam deficiente conditione, statim perdit Beneficium.

Neque obstant argumenta opposita in contrarium. Ad 1. textus illi, ut cum communi eosdem explicat Sanch. l. cit. n. 19. intelligendi sunt de spoliatione, & privatione, non ipsis Juris, sive Tituli, sed solius possessionis Beneficiorum, si haec post Matrimonium initum adhuc retineantur, nam ad ea dimittenda compellendi sunt, quid inusta, & defacto solum illa retineantur. Ad 2. id verum est, quando quis excluditur à Beneficio ob inhabilitatem personæ; non vero, quando id perditur ob renuntiationem tacitam, prout perditur in casu praesenti, ut bene cum cit. Sanchez observant Pirk. n. 12. Schamb. n. 8. Ad 3. negatur paritas: in casibus objectionis bene attenditur sententia saltem declaratoria, quia in ijsdem privatio Beneficij inducitur ut poena criminis, ad quam ex communi doctrina ante sententiam nemo tenetur in conscientia; at in casu nostro, ut paulo ante dictum est, privatio Beneficij non ex crimen tanquam poena (neque enim Clericus minor contrahens Matrimonium peccat) sed ex propria Beneficiarij voluntate tanquam tacitare signatio oriatur. Ad 4. eadem est responsio; nam communis illa sententia tantum procedit, quando privatio Beneficij poenalis est.

Queritur 4. quounque extendi debeat memorata privatio Beneficiorum? Ry. I. intelligi debet de solo Matrimonio; nam per contractum Sponialium de futuro Clerici in

in minoribus constituti ipso Jure Beneficia Ecclesiastica non amittunt. Abb. in c. 1. b. tit. n. 5. Garc. p. 11. de Benef. c. 8. n. 19. Sanch. l. 7. de Matr. D. 42. n. 1. Leff. l. 2. de Just. c. 34. n. 114. Barbos. in c. cit. n. 11. Pirk. hic n. 14. & ratio est, quia per sponsalia de futuro non assumitur status plenè incompatibilis cum Beneficijs, sed illa tantum sunt via ad statum incompatibilem obtinendum.

2. Intelligi debet non tantum de Matrimonio consummato, sed etiam de rato tantum; quia per hoc, quamdiu non dissolvitur, jam inducitur status incompatibilis cum Beneficio. Estque hoc verum, ut Beneficium sic amissum hujusmodi Clericus etiam non recuperet, licet ante consummatum Matrimonium uxor sit mortua, vel Religionem ingressa; quia jus semel extinctum non reviviscit, eti cauſa cefſet, per quam extinctum est *can. quam periculofum 8. cauf. 7. q. 1. Clem. gratie 4. de script. Abb. in c. 1. b. tit. n. 6. Imol. ibid. n. 4. Garc. l. cit. n. 3. Sanch. n. 6. Vall. hic §. 2. n. 1. Zœf. n. 16. Honor. n. 2. Pirk. n. 13. König n. 8. Wiest. n. 6.* Hinc, ut disſoluto Matrimonio ejusmodi Clericus conjugatus Beneficia anissa recuperet, opus habet nova collatione.

3. Intelligi debet non tantum de Beneficijs, sed etiam de Gratijs exspectativis, accessu, regressu, & quibusvis alijs Juribus Spiritualibus ad Beneficia Ecclesiastica, quæ ante initum Matrimonium Clericis ex collatione, nominatione, præsentatione competebant; vacant enim ipso Jure, instar Beneficiorum. Barbos. de Offic. Episc. alleg. 57. n. 205. Garc. l. cit. n. 2. Sanch. n. 7. cum alijs suprà. Ratio est, quia Beneficia primum obtinenda, & ad ea competentia Jura faciliter amittuntur, quam jam obtenta, & possessa, cum jus in re fortius sit, quam Jus ad rem.

Addidi tamen, per Matrimonium amitti Jura ad Beneficia; nam alia gratia, quæ jus ad Beneficia nullum tribuunt, uti est dispensatio cum illegitimo ad obtinendum Beneficium, per contractum Matrimonij non amittuntur; quia talis dispensatio solum afferit impedimentum, & dispensatum restituit capacitatē naturali, cui status Matrimonij non repugnat. Sanch. n. 9. Et hinc sequitur, quod talis, cum quo sic dispensatum est, soluto Matrimonio, non habeat opus nova dispensatione in impedimento natalium; sed poret vi prius obtentæ dispensationis Beneficium obtinere.

Quæritur 5. an per Matrimonij contractum Clericus minor Matrimonium contrahens etiam amittat Pensiones, quas ante obtinuit ab Ecclesia? 3. distingendum inter Pensiones, quæ assignatae sunt Clerico in minoribus constituto pro Ministerio merè temporali, & inter eas, quæ eadem sunt assignatae titulo Clericali.

Priores Clericus Matrimonium contrahens non amittit; quia dantur tanquam Laico: proinde per mutationem Status Clericalis in Laicalem non vacant, cum nulla sit earum cum statu Laicali incompatibilitas Sanch. l. 7. de Matr. D. 44. n. 4. adeoque casu, quo Clericus talis ante contractum Matrimonij pensionem aliquam ab Ecclesia habuit, quia fuit Advocatus Ecclesiae, Sacrifa, Cantor, Organcodus &c. post Matrimonij contractum haec officia continuando meritò pro ijs, tanquam laboris stipendium, pensionem sibi assignatam percipit.

Alia ratio est de posterioribus pensionibus, seu assignatis Clerico ex titulo Clericali; nam hæ, ut Beneficia, etiam ipsæ per contractum Matrimonij à Clerico celebratum amittuntur. Sanch. l. cit. n. 5. Barb. de Offic. Episc. alleg. 57. n. 206. Vall. hic §. 2. n. 1. Zœf. n. 19. Honor. n. 2. Pirk. n. 13. König n. 8. Wiest. n. 5. & alij apud istos. Ratio est manifesta; quia Pensiones Ecclesiasticae Beneficijs subrogantur, subrogatum autem sapit naturam ejus, cui subrogatur, igitur cum Clericus conjugatus incapax sit Beneficij Ecclesiastici, etiam incapax erit Pensionis Clericalis.

Excipiuntur 1. Milites Lauretani, & alij quidam Ordinum Militarium, quibus ex speciali privilegio summorum Pont. concessum est, ut retinere possint Pensiones Ecclesiasticas, etiam si Matrimonium contrahant, si illud contrahant cum unica, & Virgine. Barbos. in c. 1. b. t. n. 6. Wagn. ibid. not. 2. Pirk. n. 13.

Excipiuntur 2. etiam alij, quibus à Summo Pont. ex iusta causa e.g. Paupertatis, hujusmodi Pensio concessa est; quia incapacitas haec in Clericis conjugatis ad Pensiones est tantum Juris Ecclesiastici, quo superior Pontifex est, tanquam Legislator Legge à se condita. Sanch. n. 9.

Excipiuntur 3. illi, quibus à Pont. concessa Pensio est, ut illa duret toto tempore, quo vietur est Pensionarius; nam tales retinere eandem poterunt, etiam post contractum Matrimonium, ex tacita Pontificis voluntate. Sanch. n. 7.

Quæritur 6. an Clericus in minoribus constitutus Beneficia, Pensiones Ecclesiasticas, & similia Jura ipso facto amittat etiam per contractum Matrimonij, quod ob defectum, vel impedimentum aliquod invalidum est? Abb. in c. Joannes 7. b. tit. n. 7. §. 8. Imol. ibid. n. 24. Barbos. n. 8. & alleg. 57. n. 207. Leff. l. 2. de Just. c. 34. n. 113. Garc. de Benef. p. 11. c. 8. n. 7. & communis aliorum ferè sententia putat ea amitti etiam hoc casu, quo Matrimonij contractus est irritus ex defectu consensū, Fundatur maximè hac ratione; quia ex intentione Clericorum contrahentium Matrimonium assumptus est status incompatibilis, adeoque Juris interpretatione Beneficio ipso facto

renuntiatum intelligitur arg. c. nuper 4. de Bigam. ubi propter affectum, seu intentio-
nem cum opere subsecuto quis inter Bigamos
reputatur: & certè in Jure frequens est, ut
non ad validitatem, & veritatem rei, sed poti-
us ad effectum operis subsecuti attendatur.
2. per adiectionem secundi Beneficij, si cura-
rum illud sit, vacat primum ipso Jure c. rela-
tum 4. de Cleric. non resid. & c. cùm singula
32. de Prab. in 6. Et si hoc verum, et si
adiectionem secundi sit irrita, ut statuitur c. eum
qui 18. eod. non alia ex ratione, quād quād
per adiectionem secundi ob incompatibilita-
tem cum primo censeatur primum haberi
pro derelicto. atq; non minū incompati-
bilem cum Beneficij retentione statum in-
greditur ille, qui contrahit Matrimonium,
ergo &c. 3. Episcopus propria authorita-
te ab uno Episcopatu ad alium transiens, prior-
ite excidit, licet non potiatur posteriore c.
quando 3. de translat. Episc. ergo pari modo
Clericus minor Beneficio excidet, quantum-
vis conjugium, quod invit, non subsistat, &
ducta conjugie non potiatur.

Sed et si relata sententia communi-
nior sit, verior tamen est negativa, quam
cum alijs defendunt Sanch. l. 7. de Matr.
D. 43. n. 3. Pal. tr. 13. D. 6. §. 8. n. 9. Laym.
l. 4. tr. 2. c. 14. num. 7. v. dixi autem, Vall.
de Benef. l. 1. tit. 19. n. 3. Schamb. hic n. 10.
König n. 1. Wiest. n. 8. Proceditque, quo-
cunque ex titulo, sive ob defectum consenti-
sus, sive ob omissam solemnitatem per Trid.
requisitam, sive ob consanguinitatis, aut aliud
impedimentum dirimens conjugium irritum
sit.

Ratio est 1. quia SS. Canones, quando Beneficiorum privationem in Clerico Matrimonium contrahente inducunt, lo-
quuntur de Matrimonio valido, ut constat
ex c. si qui i. b. tit. ubi Clerici ejusmodi, si-
cut ad Beneficia relinquenda, ita ad iuxores
retinendas compelli jubentur; hoc autem
alterum fieri nequit, quando matrimonium
invalidē contractum est, ergo &c.

2. In Matrimonio invalido cessat ra-
tio, ob quam Jure Ecclesiastico inducta est
privatio Beneficiorum; nam Beneficiis Ec-
clesiasticis Clericus conjugatus privatur,
quia uxori, & carnis voluntatibus operam
dare, & Divinis obsequijs vacare simul non
potest. at Clericus, qui Matrimonium inijt,
quod publicē constat invalidē contractum
esse, ab obsequijs Divinis per hoc suum
Matrimonium non impeditur, cū eidem
jus ad iustum nullum p̄beat.

3. Si Matrimonium invalidē con-
tractum a Clerico in Minoribus constituto
induceret ipso Jure privationem Beneficij
prius obtenti, induceret illam vel in poenam
delicti, vel ob incompatibilitatem statutū, vel
ob tacitam renuntiationem, vel ob aliam
Juris positivi dispositionem. Nullum ex his
dici potest. *Non primum*; quia vel scit subesse

impedimentum, vel nescit: si nescit, illud
bona fide inundo non peccat; si scit, peccat
quidem, sed tunc privatio Beneficij est pre-
na, quā ante sententiam criminis declarato-
riam non incurritur. *Non secundum*; quia per Matrimonium invalidē contractum,
cū nullum inducat vinculum, Clericus il-
lad contrahens uxori non obligatur. *Non*
tertium, quia tacita renuntiatione non habet
majorem vim, quam expresa, atqui haec non
inducit privationem Beneficij, nisi facta sit in
manibus legitimis Praelati, seu Superioris c.
nisi 10. & c. quod in dubijs 8. de renunt. ergo
nec Matrimonium vim habebit renuntiationis
validæ, nisi & ipsum legitime sit contra-
ctum. *Non quartum*; quia nullus est
Canon, qui Matrimonio invalidē contracto
privationem Beneficiorum ipso Jure anne-
stat. Et hinc in hujusmodi Clericis lo-
cum habebit Reg. 52. in 6. *Non prestat*
impedimentum, quod de Jure non sortitur effectum,
cum ergo rati casu Matrimonium contra-
ctum nullum sit, ipso Jure privationem
Beneficiorum non induceret.

Dixi ipso Jure; nam per sententiam
Judicis ita contrahens Beneficio privandus
est, nisi ex justa causa cum eo dispensetur.
Schamb. n. 10.

Neque obstant rationes dubitandi 14
allatae. *Ad 1.* per Matrimonium invalidum
non est assumptus status incompatibilis cum
Beneficio, ut patet ex Probationibus allatis.
Ad 2. tum solum Clericus contrahens Be-
neficium antea possessum pro derelicto ha-
bere censemtur, quando contraxit Matrimo-
nium cum effectu vinculi: quod in nostro
casu non contingit. *Ad 3.* et si in alijs
quibusdam casibus reperiatur dispositum,
ut sola attentatio facti sufficiat, non tamen
sequitur, idem dicendum in casu nostro:
& ratio est, quia Canon ita disponens poenalis
est, & cont. ad casus expreflos extendi non
debet. Eadem est responsio ad exemplum
de Bigamis in prima ratione dubitandi alla-
tum.

Queritur 7. an Episcopus cum Cle- 15
rics conjugatis dispensare possit ad Beneficia
obtinenda, vel retinenda? Rationem
dubitandi facit textus c. Joannes 7. b. tit. ubi
supponitur cum Clerico conjugato ad Be-
neficium obtinendum, vel antea obtinentum
retinendum dispensari posse: quod frustra
diceretur, si dispensare cum eo solus Pon-
tifex posset, cum de hoc aliunde constet,
eum dispensare posse in omni Jure Eccle-
siastico. *Conf.* Episcopus ad Beneficium obti-
nendum, & obtentum retinendum dispensare
potest cum deposito ab Ordine, &
Officio can. Salomonane 24. dī. 63. item cum
homicida, & irregulari c. ad audientiam 12.
de homicid. ergo etiam dispensare potest
cum Clerico conjugato. *Prob.* *Conf.* nam dis-
pensare cum deposito, homicida, irregu-
laris plus est, quam dispensare cum Cleri-

co conjugato, atqui cui licet, quod est plus, licet utique, quod est minus. ergo &c.

- 16 Sed multo melius dicitur, solum Pontificem posse dispensare, ut conjugatus qualecumque Beneficium obtineat. Ita Abb. in c. Joannes 7. b. tit. n. 7. Selva de Benef. p. 1. q. 7. n. 17. & 18. Sylv. V. Beneficium 3. q. 4. n. 8. Flamin. de Refign. l. 4. q. 2. n. 28. Sanch. l. 7. de Matr. D. 42. n. 18. Vall. hic §. 2. n. 8. Pirk. n. 20. König n. 9. Wiest. n. 9. Sumitur 1. ex c. diversis 5. b. tit. ubi Clericus conjugatus Beneficio, quod ipsi Episcopus scienter contulit, affectatur poliandus, non per ipsum Episcopum, qui illud contulit, sed per Superiorum ejusdem, videlicet Arch. Episcopum. atqui si Episcopus dispensare cum Clerico conjugato posset ad Beneficium aliquod obtainendum, vel obtinentum retinendum, hoc fieri nequaquam deberet; quia hoc ipso, quod Episcopus scienter ejusmodi Clerico Beneficium contulisset, cum ipso tacite & ipso facto dispensasse præsumeretur ergo &c. 2. Episcopus non potest dispensare contra Decreta SS. Canonum, nisi id expresse ei concessum sit; inferior enim Legem Superioris non potest tollere. atqui secundum SS. Canones Clerici conjugati in ordine ad res Ecclesiasticas, seu Beneficia censentur ut Laici. ergo sicut cum his Episcopus ad obtainendum Beneficium dispensare

non potest, ita nec cum Clericis conjugatis.

- 3 Clerici conjugati non admittuntur ad Ecclesiasticas administrationes c. sanè 2. b. tit. ergo neque ex dispensatione Episcopi capaces sunt Beneficij; quia eti si simplex tantummodo sit, datur solum ratione administrationis, vel officij Ecclesiastici c. proposuit 6. de fil. Presbyt. c. conquerente 6. de Cler. non resid.

17 Adrationem dubitandi oppositam cito, textum illum intelligi debere de dispensatione non Episcopi, sed Papæ, ut eundem interpretantur Gloss. fin. ibid. Barb. n. 3. Gonz. n. 1. Sanch. n. 18. cit. Pirk. n. 20. König n. 9. Wiest. n. 9. Neque obstat, quod de dispensatione Papa hoc per se clarum sit; quia non est novum in Jure pro majori claritate aliqua statui, que independenter à tali constitutione aliunde certa sunt: ostenditur enīa per tale statutum, impedimentum hoc, quod inducitur per Matrimonium, esse absoluē dispensabile. Ad Conf. Regula cui licet cit. non procedit in materia exorbitante, qualis est materia dispensationis, nec licet inferre à casibus permisilis ad non permisos, tamensi casus non permisii sint majorēs, & graviores permisilis; est enim decantatissima Regula, Quæ à Jure communī exorbitant, nequaquam ad consequentiam sunt trahenda, ut habetur Reg. 28. in 6.

S. II.

De Clericis Majoribus Matrimonia ineuntibus.

S U M M A R I U M.

28. Clericus in Majoribus constitutus nec licet, nec validè contrahit Matrimonium.
29. Quod verum est etiam in Graeca Ecclesia.
30. Post contractum Matrimonium in Latina Ecclesia ad Ordines non admittuntur, nisi consentiat uxor, & votum continentiae edat.
31. In Graeca usus Matrimonij licitus ipsis est.
32. 33. 34. Non in Latina.
35. 36. 37. Cælibatus Clericis Majoribus in junctus est Jure Ecclesiastico tantum.

28. 29. 30. 31. Quo Votum Continentiae SS. Ordinibus annexum est.
32. Potuit Ecclesia hoc Votum annectere Ordinibus.
33. 34. Pœna Clericorum, qui suscepit S. Ordine contrahunt Matrimonium.
35. 36. 37. Defacto illud solim contrabendo, privationem Beneficiorum non incurunt ipso Jure.

- 38 Q Uæritur 1. an, & quomodo Matrimonium incompatibile sit cum SS. Ordinibus? & distinguendum inter Matrimonium contrahendum, & contractum? Matrimonio contrahendo SS. Ordines ita obstant, ut Clerici, qui in his constituti sunt, nec licet, nec validè contrahere illud possint, ut aperte desumitur ex c. siqui 1. b. tit. c. de Diacono 1. qui Cler. vel vov. & definitum est à Trid. sess. 24. can. 9. In quo dispar est ratio cum Clericis, qui constituti sunt solum in Ordinibus minoribus: & ratio disparitas est, quia in Majoribus constituti propinquius ad Altaris accedunt ministerium; hinc etiam

major in ijs sanctitas, & puritas requiriuntur, cum Ordinem Sacrum ineundo perpetuo se consecrarent Deo.

Eisque Lex ista universalis omnino, 19 etiam Clericos Ecclesiarum Graecarum obligans; nam nec isti, postquam aliquando in Saecris sunt constituti, ducere amplius uxores possunt, ut notavi Tit. 1. n. 20. Eadem Lex etiam, saltem quoad Sacerdotes, est antiquissima; nam ut Laym l. 5. tr. 9. c. 11. n. 5. notat, his nunquam concessum fuit post suscepitum Sacerdotium uxorem ducere. Dixi, Saltem quoad Sacerdotes; nam Diaconis, & Subdiaconis, si suscep-